

Den ädla koranen: Det eviga miraklet

Den Ädla Koranen

En kort sammanfattning av Koranens gudomliga ursprung, bevarande och oefterhärmlighet enligt sunnitisk lära

Inledning

Inom sunnitisk islam intar Koranen en unik ställning som Guds bokstavliga, oföränderliga tal — nedsänt till profeten Muhammad ﷺ och bevarat genom historien utan förvanskning. Den betraktas inte enbart som en helig skrift bland andra, utan som ett levande, ständigt pågående mirakel (mu'jiza) vars äkthet och språkliga storhet anses bestå intill domedagen. Denna korta sammanfattning belyser tre centrala aspekter: Koranens nedsändelse, dess bevarande och dess oefterhärmlighet.

En Gudomlig Nedsändelse

Koranen uppenbarades gradvis för profeten Muhammad ﷺ under cirka 23 år, med start år 610 i grottan Hira utanför Mecka.[1] Förmedlaren var

ängeln Jibril, vilket bekräftas i Koranen själv (2:97; 26:192-195).[2] Enligt sunnitisk teologi är detta inte profetens egna ord influerade av Gud, utan Guds ordagranna tal — en uppfattning som under abbasidtidens mihna-kontrovers försvarades med stort eftertryck av lärde som Ahmad ibn Hanbal, vilka höll fast vid att Koranen som Guds tal är evig och okapad.[3]

Ett Bevarat Ord

Koranens text bevarades genom en dubbel process: muntlig memorering bland följeslagarna (huffaz) och samtidig skriftlig nedteckning under profetens ledning.[4] Efter stora förluster av koranlärda i slaget vid Yamama lät kalifen Abu Bakr sammanställa de spridda uppteckningarna i en samlad volym (mus'haf), ett arbete som leddes av Zayd ibn Thabit.[5] Några decennier senare lät kalifen Uthman ibn Affan färdigställa en enhetlig, standardiserad text som spreds till rikets provinser för att förhindra splittring i recitationen.[6] Denna så kallade uthmanska codex ligger till grund för den koran som används av muslimer världen över idag, och dess text har sedan dess bevarats genom en obruten, massivt återgiven (mutawatir) kedja av recitatorer.

Ett Bestående Mirakel (I'jaz al-Qur'an)

Koranen utmanar själv mänskligheten att frambringa något likvärdigt — först en hel skrift (52:33-34), därefter tio suror (11:13), och slutligen blott en enda sura (2:23-24; 10:38).[7] Klassiska lärde som al-Baqillani och al-Jurjani analyserade ingående hur Koranens språkliga komposition, retorik och struktur överträffade allt som det arabiska samhällets erkänt skickliga poeter och talare kunde åstadkomma.[8] Att denna utmaning, trots upprepade försök genom historien, aldrig mötts betraktas inom sunnitisk lära som ett bestående bevis på Koranens gudomliga ursprung — därav benämningen 'det eviga miraklet'.

Avslutning

Genom sin gudomliga nedsändelse, sitt noggrant bevarade textinnehåll och sin enligt sunnitisk lära oefterhärmliga språkliga karaktär framstår Koranen som ett mirakel vars vittnesbörd, till skillnad från tidigare

profeters mirakel, fortlever genom tiden och förblir tillgängligt för varje generation att själv undersöka.

Källor

- [1] Koranen 96:1-5; Ibn Hisham, al-Sira al-Nabawiyya.
- [2] Koranen 2:97; 26:192-195.
- [3] al-Ash'ari, Maqalat al-Islamiyyin; al-Tabari, Tarikh al-Rusul wa-l-Muluk, om mihna-perioden.
- [4] al-Bukhari, Sahih al-Bukhari, Kitab Fada'il al-Qur'an.
- [5] al-Bukhari, Sahih al-Bukhari, hadith 4986, om sammanställningen under Abu Bakr.
- [6] al-Bukhari, Sahih al-Bukhari, hadith 4987, om Uthmans standardisering.
- [7] Koranen 52:33-34; 11:13; 2:23-24; 10:38.
- [8] al-Baqillani, I'jaz al-Qur'an; al-Jurjani, Dala'il al-I'jaz.